С#: ВИМОГИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ З НАПИСАННЯ КОДУ

Написати програму – це більше, ніж правильно її оформити та змусити коректно виконуватись. Програми неминуче модифікуються, повторно **ЗГОДОМ** використовуються для побудови інших програм тощо. Тому велике значення має простота та зрозумілість їхньої внутрішньої структури. Інколи добре написану чужу програму набагато простіше зрозуміти, ніж власну, але написану погано. Культура написання коду сприяє зменшенню помилок у програмах і полегшує модифікацію та повторне використання.

Під *стилем* програмування зазвичай розуміють набір прийомів і методів, що застосовуються з метою одержання правильних і ефективних програм, зручних для сприйняття, повторного застосування й модифікації.

Вибір імені. Імена мають програми, дані, типи, класи, функції, методи. Коли їх у програмі з десяток чи два, то вибір не є дуже принциповим питанням. Однак коли їхня кількість у системі сягає десятків, сотень, а то й тисяч, то, щоб не втратити контроль над системою, при виборі імен необхідно дотримуватись певної строгої дисципліни й порядку.

Доцільно використовувати осмислені імена для глобальних змінних і, за можливості, короткі – для локальних. Глобальні змінні, функції, класи та структури за означенням можуть з'являтись у довільному місці програми, тому найважливішою для них є інформативність, а не довжина. Краще використовувати глобальні імена так, щоб вони явно вказували на смисл понять, що ними подаються, тобто мали відповідну мнемоніку. Корисно опис кожної глобальної змінної, функції, типу даних, константи супроводжувати коротким коментарем.

Однак коментарі не мають містити очевидної інформації на зразок того, що оператор **і++** збільшує змінну **і** тощо.

Для локальних змінних, навпаки, краще підходять короткі імена. Для використання всередині функції цілком підійдуть імена і, ј, л тощо. При цьому для лічильників циклу зазвичай використовуються імена і, ј, для рядків – s, t. Якщо це можливо, використовують англомовні назви змінних, типів, класів, функцій, констант, які відповідають їхній ролі в програмі.

Існує багато корпоративних домовленостей і традицій іменування, які фіксуються у спеціальних внутрішніх стандартах виробників. Наприклад, часто для функцій використовуються імена, побудовані з дієслів та іменників

Оператори й вирази. Ці основні конструкції програм слід писати так, щоб їхній зміст був максимально зрозумілим. Найпростіший спосіб досягти цього – форматування коду за допомогою відступів, табуляцій, порожніх рядків. Розглянемо два тексти однієї й тієї самої програми. Очевидно, що другий текст більш читабельний саме завдяки використанню його якісного форматування.

```
СТИЛЬ
```

```
public class TestCollections{    public static void TestList()
    {var testList = new List<int>{3, 4, 2, 1};
for(var i = testList.Count -1; i >= 0; i--) {if(testList[i]>2) testList.RemoveAt(i); }
testList.Sort();foreach (int el in testList) {Console.WriteLine(el); }}}
Лістинг 2.
public class TestCollections
    public static void TestList()
        var testList = new List<int>{3, 4, 2, 1};
        for(var i = testList.Count -1; i >= 0; i--)
         if(testList[i]>2)
             testList.RemoveAt(i); /*видалення за індексом*/
         /*сортування в лексикографічному порядку*/
         testList.Sort();
        foreach(int el in testList)
            Console.WriteLine(el);
```

Зрозумілість і стислість коду – не одне й те саме. Головним критерієм вибору синтаксису для коду має бути простота його сприйняття.

Відступи, табуляції, переходи на новий рядок допомагають краще структурувати код. Чи варто розташовувати відкриваючу фігурну дужку в тому самому рядку, що й **if** або **while**, чи в наступному? Важлива не стільки конкретика вибраного стилю, скільки логічність і послідовність його застосування.

Вважається, що один метод не має займати більш ніж один екран. Якщо це не так, то їх краще розбити на дрібніші. Якщо певний фрагмент коду вимагає коментування, то його теж краще виділити в окремий метод.

Pascal casing

Описуються імена:

- всіх визначень типів, у тому числі призначених для користувача класів, перерахувань, подій, делегатів і структур;
- значення перерахувань;
- readonly полів і констант;
- інтерфейсів;
- методів;
- просторів імен (namespace);
- властивостей;
- публічних полів;

C#

```
namespace SampleNamespace
  enum SampleEnum
    FirstValue,
    SecondValue
  struct SampleStruct
    public int FirstField;
    public int SecondField;
  interface ISampleInterface
    void SampleMethod();
```

```
public class SampleClass: SampleInterface
    const int SampleConstValue = 0xffffff;
    readonly int SampleReadonlyField;
    public int SampleProperty
      get;
      set;
    public int SamplePublicField;
    SampleClass()
      SampleReadonlyField = 1;
    delegate void SampleDelegate();
    event SampleDelegate SampleEvent;
    public void SampleMethod()
```

Camel casing

C#

```
Описуються імена:
• локальних змінних;
• аргументів методів;
· захищених (protected) полів.
protected int sampleProtectedField;
int SampleMethod(int sampleArgument)
  int sampleLocalVariable;
```

Upper case

При цьому угоді в іменуванні використовуються тільки великі літери. Цей стиль використовується тільки при іменуванні «коротких» констант, наприклад РІ або Е. В інших випадках бажано використовувати Pascal Casing.

```
Haприклад:
public class Math
{
public const PI = ...
public const E = ...
}
```

Зведена таблиця використання іменувань

Type	Case	Notes
Class / Struct	Pascal Casing	
Interface	Pascal Casing	Starts with I
Enum values	Pascal Casing	
Enum type	Pascal Casing	
Events	Pascal Casing	
Exception	Pascal	End with
class	Casing	Exception
public Fields	Pascal Casing	
Methods	Pascal Casing	
	-	

Dagge

-м.н., доц. Омельчук Л. Л.

Суфікси і префікси

Застосовуються такі суфікси і префікси:

- імена користувальницьких класів винятків завжди закінчуються суфіксом "Exception";
- імена інтерфейсів завжди починаються із префікса «І»;
- імена користувальницьких атрибутів завжди закінчуються суфіксом «**Attribute**»;
- імена делегатів обробників подій завжди закінчуються суфіксом EventHandler, імена класів-спадкоємців від EventArgs завжди закінчуються суфіксом EventArgs.

```
public class SampleException: System. Exception
  public SampleException()
interface ISample
  void SampleMethod();
[System.AttributeUsage(System.AttributeTargets.All,
                                                     Inherited
                                                                     false,
AllowMultiple = true)]
sealed class SampleAttribute: System.Attribute
  public SampleAttribute()
      public
              delegate
                         void AnswerCreatedEventHandler(object
                                                                    sender,
AnswerCreatedEventArgs e);
  public class AnswerCreatedEventArgs: EventArgs
    public int CreatedId;
    public int ParentId;
    public string CreatorName;
```

Абревіатури

При використанні абревіатур в іменах, капіталізації підлягають абревіатури з двома символами, в інших абревіатурах необхідно приводити до верхнього регістру тільки перший символ.

```
namespace Sample.IO
{
}
class HttpUtil
{
}
```

Іменування методів

Використовуйте конструкцію **дієслово-об'єкт** для іменування методів ShowUserInfo ()

В окремому випадку, для методів, які повертають значення, використовуйте в парі дієслово-об'єкт для дієслова «**Get**», а для об'єкта - опис значення, що повертається.

GetUserId ()

Змінні, поля і властивості С#

- При іменуванні змінних уникайте використання скорочених варіантів таких як і і t, використовуйте index і temp. Не скорочуйте слова, використовуйте number, а не num.
- Рекомендується для імен елементів управління вказувати префікси, що описують тип елемента. Наприклад: txtSample, lblSample, cmdSample або btnSample. Ця ж рекомендація поширюється на локальні змінні складних типів: ThisIsLongTypeName tltnSample = new ThisIsLongTypeName ();

Змінні, поля і властивості С#

- не використовуйте публічних або захищених полів, замість цього використовуйте властивості;
- використовуйте автоматичні властивості;
- завжди вказуйте модифікатор доступу **private**, навіть якщо дозволено його опускати;
- завжди ініціалізуйте змінні, навіть коли існує автоматична ініціалізація.

<u>Додаткові рекомендації</u> С#

- використовуйте порожній рядок між логічними секціями у вихідному файлі, класі, методі;
- використовуйте проміжну змінну для передачі boolзначення результату функції в умовний вираз **if**;

```
bool boolVariable = GetBoolValue();
if (boolVariable)
{
}
```

Об'єм коду

- уникайте файлів з більш ніж 500 рядками коду;
- уникайте методів з більш ніж 20 рядками коду;
- уникайте методів з більш ніж 5 аргументами, використовуйте структури для передачі великого числа параметрів;
- один рядок коду не повинен мати довжину більше 120 символів.

Закриті поля

C#

Імена закритих полів завжди починаються із префікса «_» інша частина імені описується за допомогою Camel Casing. private int _samplePrivateField;

Блоковий коментар

C#

Як правило, використовується блоковий коментар для опису, а так само стандартний «///» коментар для самодокументування.

Для стандартних блокових коментарів використовуються наступні стилі:

```
/ *
* Line 1
* Line 2
* Line 3
* /
або такий стиль:
/ * коментар * /
```

Коментар «до кінця рядка»

Для коментарів у один рядок використовується «С++» подібний стиль: «//» Цей стиль найбільш зручний при документуванні параметрів. Переважно використовувати даний стиль замість / * коментар * / там, де це можливо.

int i; // змінна для циклу

Кількість оголошень на одній лінії

Загальноприйнятим стандартом в оголошеннях є один рядок на екземпляр. Завдяки цьому з'являється зручність читання і написання коментаря:

```
int level; // indentation level int size; // size of table Бажано не ставити оголошення в один рядок. int a, b; // Неправильно!
```

<u>Ініціалізація</u>

За можливості ініціалізуйте локальні змінні в тому ж місці де й оголошуєте.

```
Haприклад:
string name = myObject.Name;
aбo
int val = time.Hours;
```

Оголошення класів та інтерфейсів

У процесі розробки класів та інтерфейсів, дотримуйтесь наступних правил:

- Між назвою методу і відкриваючою дужкою з перерахуванням параметрів не повинно бути пропусків.
- Відкриваюча фігурна дужка «{ « повинна починатися на наступному рядку відразу під назви класу або його методу.
- Код, який слідує під відкриває фігурною дужкою «{«, повинен знаходиться на зміщенні одного Таb символу вправо.
- Закриваюча фігурна дужка «}» повинна знаходиться на рівні з відкриваючою і охоплювати весь блок коду.

```
class MySample : MyClass, IMyInterface
     int myint;
    public MySample(int myint)
       this.myint = myint;
     }
    void EmptyMethod()
```

Порожні рядки

Порожні рядки допомагаю розбивати код програми на логічні сегменти.

Декількома рядками можуть відділятися:

секції у вихідному файлі;

класи та інтерфейси;

Одним порожнім рядком відокремлюються один від одного:

методи;

локальні змінні від перших операторів;

логічні секції всередині методу для більш зручного читання

C#

<u>Прогалики</u>

Один прогалик використовується в оголошенні методів після коми, але не перед дужками: **TestMethod (a, b, c)**; Приклад неправильного використання:

```
TestMethod (a,b,c); або TestMethod (a, b, c); Так само одиночний прогалик може бути використаний для виділення операторів: a = b; неправильне використання: a=b;
```

Також прогалики використовуються і при форматуванні циклів:

```
for (int i = 0; i < 10; ++i);
так не треба використовувати:
for (int i=0; i<10; ++i)
або
for (int i = 0;i <10;+ + i)
```

«Табличне» форматування

При оголошенні і ініціалізації змінних бажано використовувати «табличне» форматування:

```
string name = "Mr. Ed";
int myValue = 5;
Test aTest = Test.TestYou;
```

Додаткові вимоги

завжди розташовуйте відкриваючі та закриваючі фігурні дужки на новому рядку;

завжди використовуйте фігурні дужки для виразів іf, навіть коли у вираз входить лише один рядок коду;

не використовуйте пробіл ЗАМІСТЬ символ табуляції.

Додаткові вимоги

- завжди розташовуйте відкриваючі та закриваючі фігурні дужки на новому рядку;
- завжди використовуйте фігурні дужки для виразів іf, навіть коли у вираз входить лише один рядок коду;

«Видимість»

Намагайтеся застосовувати максимум інкапсуляції для примірників об'єктів які ви створюєте. Чи не ставте public там де це не потрібно. Використовуйте максимальний рівень захисту. Тобто намагайтеся відкривати доступ від мінімального (private) до максимального (public).

Використовуйте властивості замість прямого відкриття **public**, для змінних класу.

«Магічні числа»

Не використовуйте так званих «магічних чисел». Замість цього оголошуйте константи і статичні змінні:

```
public class MyMath
{
public const double PI = 3.14159 ...
}
```